

Пеш Робертсон:

Нови светски поредак

Pat Robertson, THE NEW WORLD ORDER, Word publishing, Dallas-London-Vancouver-Melbourne, 1991.

Књига о којој ће бити речи дело је угледног протестантског мисионара, оснивача мреже хришћанских телевизија Америке. За САД је обављао и дипломатске дужности. Ово његово дело, веома информативно, писано једноставним али занимљивим језиком и стилем, нашло се на бестселер-листи "Њујорк Тајмса". Читаоци су углавном били задивљени открићима до којих је Робертсон дошао и многи су саопштили да су им се после сусрета с књигом очи дефинитивно отвориле...

ИДЕОЛОГИЈА И МАГИЈА НОВОГ СВЕТСКОГ ПОРЕТКА

Кад се завршавао заливски рат на почетку 1990. године председник САД Џорџ Буш објавио је наступање новог светског поретка као "светске заједнице народа" ("global community of nations") која је, тврди Робертсон, "прецизан, систематски и строго испланиран механизам за управљање народима и нацијама" (11. стр. предговора). Употребом снага Уједињених нација у Југославији и Камбоџи на до сада непознат начин, који готово сасвим укида суверено право народа на

решавање својих унутрашњих проблема, отпочела је нова фаза глобалне контроле.

Белосветски тоталитаризам дуго је припремао: неколико фарсичних покушаја да се његова инаугурација спречи нису били ништа друго до вешто организовани међучинови за овај невиђени "teatrum mundi" - спектакл, а циљ тих "међучинова" био је једноставан: појачати напетост код наивчина из публике и уверити их да све ипак, иде "по лоју". Након неуспелог пуча у СССР-у који су, тврдили су хорски сви медији, извеле снаге већ изумрлог комунистичког режима, репортер CNN-а Мери Томпсон је, приликом јављања из Бушовог летњиковца Кенебанкпорт, Мејн, 21. августа 1991. изјавила: "Председников 'нови светски поредак' (у даљем тексту НСП, нап. аут.) поново је у седлу, сада јачи него игда". Робертсон неумитном логиком доказује да је пуч био пука игра која је имала за циљ да оживи посусталу "перестројку" и доведе у жижу збивања Јељцина, још послушнијег "западњака" од Горбачова, који је у то време већ одрадио своје: уништио је источноевропски војно-политички блок, допустио Немачкој да с уједини, а негда моћну Русију претвори у безначајни "Савез независних држава". Како се могло догодити, пита се Робертсон, да искусни КГБ-овци, стари партијски кадар, који су пуч изводили, направе гомилу дилетантских грешака које не би направили ни аматери? За време "пуча" сви аеродроми остали су отворени,

вису прекинуте везе са светом, Јељцин се појављивао на ТВ-у, опозиционска штампа је излазила и нико није ухапшен. Погинула су свега четири човека и запаљено једно оклопно возило. Као што је заливски рат био погодан тренутак да се најави тријумф НСП-а, тако је и московски "пуч" послужио творцима истог да покажу како је НСП - незаустављив.

Многи НСП замишљају као доба непрестаног мира, склада, правде и напретка. Популарни "Битлс", Ленон, седамдесетих је снимео мега-хит "Imagine" ("Замисли") у коме је певао о времену када на планети неће бити држава, религија, небеса, пакла а ни приватне својине; несташе идеали због којих би човечанство гинуло, сви ће живети само за "овај дан" и свет ће бити "ЈЕДАН". Тај "рајски свет" је царство хедонизма - без вере, националног поноса и суверености, без ичега вреднога због чега бисмо се борили, и то ће бити мравињак бесловесно срећних потрошача. Зато није ни мало случајно што Брок Чисолм (стр. 7), директор Светске здравствене организације УН тврди: "Да би се успоставила светска влада, потребно је изумова људи уклонити индивидуализам, лично достојанство, оданост породичним традицијама, национални патриотизам, верске догме". Свако ко жели независност, биће сматран отпадником у новој светској цивилизацији: без обзира да ли је у питању Ирак, Сомалија или Србија. Каква се страшна тајна крије иза сна о планетарном

мравињаку можемо схватити ако се сетимо глобалистичког медијског пројекта рок-концерта Live Aid. Рок-звезде су, желећи да "помогну" гладнима Етиопије, снимиле песму "We Are the World" ("Ми смо свет") у којој се, између осталих, налазе стихови - најаве НСП-а: "Време је, да, по угледу на нашег Бога, претворимо камење у хлебове ("Ag God has shown to us, by turning stones to bread"). Наш Бог, Господ Исус Христос, није претворио каменове у хлебове, на захтев Кушача - Лукавог (Мт. 4, 3-4). "Бог" Live Aid-а очито није Христос, него Његов Кушач. Што се тиче коначног исхода ове медијске гротеске, новац скупљен од концерта није отишао међу гладне - у виду хране и лекова; домогли су га се етиопски властодршци - комунисти и за њега купили оружје.

Робертсон сасвим исправно уочава парадокс "усрећитељских идеологија" кроз векове (стр. 17); "све екстремне политичке идеологије света - било да су екстремно десне - дошле су од привилегованих класа. Они који су желели да одреде начин на који ће живети сиротиња никада нису трпели истински, нити су чак видели праву беду. Британски социјализам био је изум аристократије. Комунизам је био чедо германско-јеврејских интелектуалаца. Велике идеје не стижу нам од становника предграђа, но од идеалиста и сањара из салона. Збигњев Бжежински, од врсте таквих "идеалиста и сањара", spiritus movens Трилатералне комисије, саветник Џимија Картера и један од најпоз-

натијих идеолога НСП-а 1970. написао је књигу "Између две епохе" у којој је најавио "планетарну свест" као "персонализовану рационалистичко-хуманистички поглед који ће постепено заменити институционалне верске, идеолошке и националне перспективе које су преовлађивале у модерној историји".

Нови светски поредак очекиван је неколико пута у 19. и 20. веку. Године 1848. објавио га је "Комунистички манифест", 1917. председник САД Вудро Вилсон, 1938. Хитлер је рекао да ће "националсоцијализам своју револуцију искористити за успостављање НСП", 1968. Нелсон Рокфелер, угледник најбогије породице света, такође је говорио о њему...11. септембра 1990. Буш, председник најснажније западне државе, рекао је да ће НСП бити "ера у којој ће све нације света, исток и запад, север и југ, моћи да просперирају у хармонији...Свет у коме ће владати закон смењује закон џунгле" (стр. 39). Доба НСП је доба међузависности (кључни појам креатора нове Вавилонске куле); по Жаку Аталију, то је епоха слична епохи појаве нових религија. Атали, главни Митеранов саветник, пишући за часопис "Нове перспективе", најавио је да ће се свет у наредних десет година изменити више но у било ком историјском периоду до сада. Наступање поретка новца, хипериндивидуализма и материјализма имао је и свог "пророка мира": Атали каже да је, по далекосежности утицаја, дело

"миротворца" Горбачова једнако делу Лутера и Мухамеда.

Власт "идеалистичко-сањарске" елите која жели да по сваку цену "усређи" човечанство одлично је симболизована на новчаници од једног долара. На њој је приказана пирамида са тринаест редова цигли које означавају масе (неуобличену материју алхемијског процеса коју треба преобразити у "злато"); изнад је "око у троуглу" које симболизује владајућу елиту изабраних... Натпис на латинском "Novus ordo seculorum" значи "нови светски поредак": његово место на доларској новчаници јасно указује на чињеницу да је НСП веома дуго припреман пре но што је почела његова коначна реализација. Фред Барнс разматра појам НСП-а, тврдећи да је у Белој кући та реч постале света, и да је писци Бушових говора рутински убацују у излагања председника кад год он беседи о војној или спољној политици (стр. 40). Па ипак, Бушова секретарица за контакт с медијима Мерилин Фидвотер узнемирена је таквом фреквентношћу појма НСП јер је он веома сродан Хитлеровом "Новом поретку" (стр. 41). Дойста, та свест о епохалности која свагда прати изјаве теоретичара међузависности има у себи нечег од пророчког патоса. Објављујући да ће начело кооперације бити основно начело новог света и тврдећи да ће "светска заједница" моћи да контролише све регионалне сукобе, харвардски професор Стевли Хофман каже да ће после хладног рата настати свет који неће личити ни

на један претходни (стр. 45). Сигурност с којом Хофман то тврди може се упоредити са сигурношћу дубоко верујућег човека који свете списе своје религије сматра у потпуности богонадахнутим.

Робертсон истиче веома важну улогу светских ратова који су глобалистима служили за рушење старог и зидање новог поретка. У I светском рату нестале су моћне европске монархије: Руска, Немачка, Хабзбуршка, коначно је ишчезла Оттоманска империја. Одмах након тога, ради успостављања "мира у свету" и "бољег споразумевања" међу народима, створена је Лига народа. Други светски рат је уништио немачки империјални строј и половину Европе бацио у канџе комунизма (занимљиво је напоменути да су под власти безбожних режима дошле углавном државе са снажном верском и националном свешћу - од Пољске до Србије). Након страшне кланице овог глобалног сукоба, родиле су се Уједињене нације, зачетак будуће "светске владе". Пошто је окончан "хладни рат", објављено је да наступа НСП. Европска интеграција је зора новог дана...

Мендел Хаус, саветник америчког председника Вудроа Вилсона који је и сам маштао о глобалном јединству још пре I светског рата написао је утопистички роман "Philip Dru, Administrator: Story for Tomorrow". У њему је предложио стварање једне светске привреде и армије - светску социјалистичку државу којом треба да управља англосаксонска финансијска олигар-

хија. На челу светске империје треба да буде диктатор, кога ће саветовати дванаест оданих мудраца. Хаус је предвиђао да ће у стварање ове утопије водећу улогу играти САД и Лига Народа која ће бити инструмент за достизање циља. Да је Хаус и радио на остварењу свог пројекта, сведочи и чињеница да је он један од оснивача "Савета за иностране односе" (у даљем тексту СИО), "незваничне" организације политичара, научника и привредних моћника, који и дан-данас управља спољном политиком Сједињених Држава.

ПРОСВЕТЉЕНИ И НОВИ СВЕТСКИ ПОРЕДАК

Првог маја 1776. године, (први мај - главни празник светских комуниста, 1776. година стоји на доларској новчаници), баварски језуита Адам Васхаупт основао је илуминате. Циљ ове тајне дружине био је НСП који ће срушити религијске институције, државне међе и којим ће управљати "мудраци", заједница "илуминарних" ("просветљених"). Вајсхаупт је успео да се убади у руководства европских тајних друштава и да тамо постави своје људе. Робертсон доказује да је француска револуција која се завршила Наполеоновом диктатуром дело Вајсхауптове дружине (стр. 68). Када су њихови планови пропали у вишим круговима Немачке и Француске, илуминати су ушли у револуционарне организације и наставили да делују. У предговору немачком издању "Комунистичког мани-

феста" Маркс и Енгелс наглашавају да је Комунистичка лига, звана "Лига праведника" (која је тајна), њих још 1847. овластила да напишу манифест који ће бити теоријско-практички програм партије. Године 1885. кардинал Хенри Манинг доказивао је да "Манифест" није дело "отаца научног социјализма", но тајних друштава чији су ова двојица били послушни пиони (стр. 69). Јуџин Х. Метвин и Сол Педфoвер, истраживачи тамне стране марксистичке доктрине, наглашавају велики утицај који је на Маркса и Енгелса извршио "црвени рабин" Мозес Хес, пропагатор француске револуционарне мисли. Након сусрета с 23-годишњим Марксом, 30-годишњи Хес бележи: "Маркс је веома млад човек који ће задати последњи ударац средњовековној религији и политици" (стр. 70). Није ни мало случајно што је конзервативни римски папа Пије XI у були из 1937. године нагласио да "окултне снаге већ дуго времена раде на уништењу хришћанског друштвеног поретка (стр. 72).

Циљеви илумината учлањених у разне јавне и тајне организације били су: укидање приватне својине, националних влада и националне суверености, стварање светске владајуће лите, као и борба против јудео-хришћанског теизма (стр. 71). Робертсон њихов политички програм, објављених као "диктатура пролетаријата", види у октобарској револуцији. Не треба заборавити да је у ту револуцију волкстритски банкар

Јакоб Шиф уложио двадесет милиона долара у злату, помажући бољшевицима. Кад то знамо, постаје нам јаснија изјава енглеског политичара Бенџамина Дизраелија да светом владају тајне силе. Опасност политичког окултизма, међутим, и већини данас није јасна; довољно је сетити се Хитлера и његовог пројекта "Трећег Рајха", па видети како се тај окултизам може излити у стравичне облике уништења.

Многи антифашисти су, читајући књигу бившег Хитлеровог следбеника Хермана Раушнинга, превидели да је он, још пре почетка II светског рата, о немачком фиреру говорио као о човеку болесна ума, опседнутом идејом о стварању магијског "натчовека". Хитлер је био заражен магијом и окултним: Даста Склер, изучавалац овог проблема, објаснио је читаво устојство СС-реда, као и ноћне партијске митинге националсоцијалиста, као вешто примењене паганске ритуале који су извирали из таме германског незнабоштва. Фирер је био члан "Друштва Туле"; окулисти Карл Хаузхофер и Дитрих Екарт творци су идеја о аријевској расној премоћи. Милиони Словена, Јевреја и Цигана жртвовани су на олтарима повампиреног Молоха да би се сан о "хиљадугодишњем Рајху" остварио што пре.

Ово треба имати на уму кад се говори о "просветљенима", тајној организацији политичких ритуалиста чији је циљ још један сан о "хиљадугодишњем Рајху" звани НСП.

КОМУНИСТИЧКА ИГРА

Робертсон показује и доказује да су САД и западни савезници намерно препустили трећину човечанства комунистичким екстремистима да би расточили народе који су се нашли у ропству. Када је међу творцима НСП оцењено да је циљ (раслабљивање националног организма и растакање државотворне свести) постигнут, игра је завршена. Помиње случај бившег КГБ-овца Анатолија Гољдина који је, побегавши на Запад, 1984. године објавио да постоји пројекат "либерализације" источноевропских тоталитаристичких режима припремљен да би "замазао очи" наивним посматрачима. У делу "New Lies for Old" (стр.83) Гољдин је рекао да ће се појавити совјетски Дубчек који ће отпочети спектакл звани "перестројка" и "гласност" - биће дозвољена слобода штампе и говора, Запад ће подржати реформе, доћи ће до разоружања, а наступиће и уједињење Немачке. Да је реч о вешто режираној представи "демократизације", довољно се можемо уверити и из чињенице да су главни вођи процеса "ослобођења" совјетског друштва били бивши челници КГБ-а Горбачов и Шевернадзе. Гољдин је у својој књизи истакао да ће већина новоформираних партија које ће се борити за власт у условима "парламентаризма" бити пуке кулисе иза којих ће се скривати стари бољшевици. И дојста: било је тако.

У овом *dance macabre* који се нуди као "поредак мира и благодестања" велику улогу игра међународни капитал оличен у неколико моћних мултинационалних компанија које воде политику највећих и најутицајнијих светских држава. "Савет за иностране послове" основао је Рокфелер из кога се регрутују сви важнији политичари САД. Рокфелерова компанија на тај начин одлучује о свим кључним унутрашњим и спољним политичким потезима Сједињених Држава, а огроман уплив има и на рад УН. Познати дипломата Сајрус Венс био је дугогодишњи члан СИП-а и председник Рокфелерове фондације; Нелсон Рокфелер, један од богате браће, био је саветник америчког председника Никсона све време док се Никсон налазио на власти. Чланови СИП-а су активно помагали источноевропске и азијске комунистичке режиме: Мак Артур је спречен да ослободи Кину од Мао Цедунгових хорди, а познати СИП-овци Алдер Хи, Декстер Ворд и Овен Латимор су откривени као совјетски шпијуни и чланови бољшевичких ћелија КП Америке. Колико је утицај СИП-а на обликовање модерног света велики, види се и по томе што је државни секретар САД, Едвард Сетинус, још 1938. основао "Комисију за изучавање проблема послератне епохе" (стр. 101); у то време II светски рат још није ни почео! То значи, закључује Робертсон, да су га мултинационални економски моћници већ били припремили и да су испланирали његов исход.

Године 1970. млади пољски интелектуалац Збигњев Бжежински, одушевљен Марксовим идејама, предвидео је економски успех Јапана и Европе, али и престанак хладноратовских криза и почетак политике "светског поретка". Рокфелер га запажа, доводи у САД и с њим оснива Трилатералну комисију чији су циљеви управљање светском привредом и мирна еволуција глобалног политичког система. Бжежински је био учитељ председника Џимија Картера кога је (још пре но што је овај постао председнички кандидат), учлањено у Трилатералну комисију. Картер је, слично Рузвелту у II светском рату, био болећив према комунистима: Никарагву је препустио њиховој тиранији. Што се тиче циља организација типа СИП-а и Трилатерале, њега је јасно дефинисала група аналитичара предвођених Хенсон Болдвином, у студији названој "Цена моћи" и рађеној за СИП одмах након II светског рата: "Наш коначни циљ, који ће се остварити након неколико деценија или неколико столећа, мора бити уједињени свет" (стр. 145).

ДУХОВНОСТ НОВОГ СВЕТСКОГ ПОРЕТКА

Робертсон објашњава зашто је намера креатора школских система западних земаља, а пре свега САД, стварање "студената отвореног ума". То је студент који верује да је све релативно, да нема апсолута, као и да је глобално социјалистичко друштво једино решење за проблеме

човечанства. Ство-ривши такву креатуру, неспо-собну да се бори за било какав узвишени смисао, творци НСП-а ће имати послушне грађане "глобалног села"; стога не чуди податак да је Маркс у овом тренутку омиљени интелектуалац универзитета у САД.

Ален Блум, угледни професор "старог кова" у својој студији "Сумрак америчког ума" изрекао је мноштво болних паски о будућим академским грађанима своје отаџбине. За њега су они израз "нихилизма на амерички начин", људи чије су душе препуне блеска шареног виштавила медија, затрпани децибелима дивље музике, подијуми по којима плешу аудио-визуелне утваре, жељни "недозреле екстазе" која је, на овај или онај начин, дрога (успех, слава, рокенрол, филм, наркотици, секс - циљ је увек "недозрела екстаза", опијеност по сваку цену). Овакви потомци не могу бити ничији преци, трагичан је закључак Блумове књиге. Они дефинитивно уништавају традицију.

Ни духовност религијских покрета Запада није далеко одмакла од хедонистичке жабокречине образовног система. Робертсон, као и већина протестантских теолога Запада, упозорава на све већу популарност синкретистичког правца "Њу Ејџ" ("The New Age"), који наговештава да ће се све религије ускоро ујединити и да ће им се на чело ставити Месија Новог Доба, цар читаве планете - лажни "Христос Метреја". "Њу Ејџ" има веома много следбеника у

целом свету (процене се крећу од неколико десетина до неколико стотина милиона), с обзиром на то да није реч о једној секти, већ о добро организованој мрежи различитих група (почев од далекоисточних верских дружина, преко "зелених" и феминисткиња до тзв. "либералних" протестантских заједница).

Основне претпоставке "Њу Еџ" доктрине су: 1. Исус је само просветљена личност, и није последњи Месија; 2. "Бог" је безлична космичка енергија; 3. Човек је по природи божанствен, и треба да постане свестан тога; 4. Све религије и верска учења слична су и воде истом циљу; 5. Основа нове духовности је древна мудрост Далеког Истока, Вавилона, Египта и Грчке: реинкарнација, карма, парапсихологија, култ природе, шаманизам, вештичарство (Америка има удружење вештица-"WICCA"), астрологија, хиромантија, иницијалистички култови, итд; 6. Нема греха и зла. Најважнији су мир и љубав. "Њу Еџ" има много следбеника међу популарним личностима масовне културе, као и велику медијску пропаганду. Позната глумица Ширли Меклејн у ТВ серији "Out On A Limb", стојећи на обали Пацифика, вришти: "Ја сам бог, ја сам бог, ја сам бог" и поучава гледаоце како да мантрају да би достигли просветљење.

Том Брук, разочарани следбеник Саи Бабе, у књизи "Када свет буде један" вели да је "Њу Еџ" најидеалнија синкретистичка религија за Нови светски поредак. Она укључује све ре-

лигијске доктрине осим аутентичног хришћанства. За њу не постоје појмови огреховљености људске природе, ни суда Божијег; циљ јој је да увери човека у светост која се да досегнути механички, неком од окултистичких техника (стр.167).

Оваква бледуњава, незахтевна религиозност лако се усваја у Америци. Према подацима Џејмса Ричлија са института Броунингс, објављеним у књизи "Религија у јавном животу Американаца верује у "Нешто", али свега четрдесет иде у неку од цркава. Он тврди да главна вера у САД није хришћанство, како се углавном мисли, него "теистички хуманизам". Популарност зен-будизма, Харе Кришне, спиритологије, курсава о чудима, спиритизма итд. довољно нам говори да се управо на песковитом темељу таквог хуманизма најлакше зидају колибе од сламе модерних верских учења.

"Њу Еџ" има и своје политичке претензије. Оснивач покрета, окултисткиња Алиса Бејли, вођена духом Џвал Кхулом, који се представљао као "дух тибетанског гуруа", такође је најавила НСП на чијем челу ће стајати Месија "збратимљеног" човечанства. Преко Уједињених нација треба увести универзалне законе: регулисати коришћење мора, атмосфере, привреду, земље, шуме, енергетске потенцијале, индустрију, а војним снагама светске владе контролисати ратове и агресије. Водећа улога САД је ту веома битна: оне НСП-у дају свој језик

(енглески), идеологију, животне ставове. Тако се ствара уједињена планета.

Да овакви покрети нису нимало безопасни, сведочи нам чињеница о успеху "сексуалне револуције" која је двадесетих година овог века била сматрана идејом малог броја болесних умова. У исто време у коме је Колонтај, Лењина верна секретарица, учила совјетске жене да имају сексуални однос с неким не значи више од "испијања чаше воде", америчка револуционарка Маргарет Сејнцер основала је друштво "Планетарног родитељства". Пропагирала је промискуитет међу тинејџерима и упућивала их да неспутано истражују област полности. Уз то, предвиђала је стерилизацију која ће обухватити све ниже расе: Црнце, Јевреје, становнике Јужне Европе, хришћане-фундаменталисте и ментално заостале (стр. 221). Остали ће се размножавати да би створили вишу, господарску расу... Диоста, идеје Вилхелма Рајха, учитеља "оргазмичке револуције", Колонтајеве и Сејнцерове сада су постале "опште добро" светске цивилизације, а сексуално васпитање је већ поодавно заменило веронауку. Човек је издељен на "ерогене зоне" и престао је да љубав поима ван контекста полног чина. "Њу Ејџ" захуктало нуди своја решења...

Шта то значи? Јесу ли се остварили циљеви илумината? Према Робертсону, циљеви тог друштва били су следећи (стр. 108):

1. Рушење монархија

2. Укидање приватне својине;

3. Растакање патриотских и националних осећања;

4. Разарање брака и породичног живота, као и друштвено васпитање деце;

5. Укидање свих религија...

Докле се с подухватом стигло, закључите и сами.

ЕПИЛОГ?

Робертсон одлучно тврди да ће НСП бити тоталитаран и да су приче о демократији само маска иза које се крије тзв. "терор људских права". Нико неће смети да говори против "мањина": исламских фундаменталиста, анимиста, хомосексуалаца, педофила. Процес је већ почео; амерички суд је донео пресуду по којој се управа вашингтонског римокатоличког универзитета Џорџтаун обавезује да свим хомосексуалцима омогући школовање, како не би дошло до "полне дискриминације" (стр. 213).

Квази - религија "Њу Ејџа", култ самодовољног, "божанског" ЈА такође води у повор самоуништења човечанства. Ту, где хришћанске вредности нису битније од аустралијских урођеничких култова или шаманистичких екстаза, духовност је практично уништена. Стигло се до религије Светског Инквизитора, "газде" који управља великим мравињаком препуним несвесних, воловски срећних креатура чији је једини циљ задовољство било какве врсте (од материјалног до верског). Робертсон нас подсећа да се бриселски компјутер, у чију су меморију учитани подаци о свим грађанима Уједињене Европе,

зове ЗВЕР (библијско име анти-христа). Случајно?

Овај протестантски аутор сасвим је у праву када каже да ће, усвајањем аутодеструктивне духовности НСП-а, свет разорити самог себе: од култа, наине, зависи и култура. Верујући да постоје парије, Индуси не лече своје болесне несрећнике; верујући да су у пацовима реинкарниране душе предака, они не врше дератизацију, иако пацови шире заразу (стр. 219). Ако бисмо створили светску владу у којој би неки исламски фундаменталиста типа Хомеинија био министар одбране, а следбеник оријенталног фанатизма типа Гандија министар здравства, како би та влада функционисала? Једном речју: идеја "збратимљеног" човечанства није ништа друго до утопистичка бајка. Али с обзиром на то у чијим се рукама налази светска моћ (очито, властодршци модерних империја маштају о уједињеној планети) та бајка би могла постати крвава.

Робертсон вели: Христос је нудио слободу, а утописти желе човека да присиле на срећу. Обзидани делима својих руку, они су Бога заборавили и човечанству припремају тоталитарно ропство: уместо "кристалног дворца" они ће своје следбенике довести до масовне гробнице. Јер без Христа, Живота Вечног, судбина људска је гробна тама.

В. Д.